

Jono Mačiulio-Maironio gyvenimo ir kūrybos datos

Data	Gyvenimo faktai / visuomeninė veikla	Kultūrinė / literatūrinė veikla
1862 m. lapkričio 2 d. (senuoju stiliumi – spalio 21 d.)	Pasandravijje (Betygalos valsčiuje, dabar – Raseinių r.) Onos Kurmauskaitės-Mačiulienės ir Aleksandro Mačiulio šeimoje gimė antras vaikas – pirmasis sūnus Jonas. Vėliau dar du sūnūs ir dvi dukros mirė. Jonukas augo su vyriausia seserimi Pranciška (1860–1942) ir dviem jaunesnėmis – Marcele (1864–1958) bei Kotryna (1870–1929).	
1872–1873 m.	Lankė Betygalos pradžios mokyklą. Kaip viename straipsnių rašė Vaižgantas, <...> <i>Jonas, to laiko papratimu, gavęs, įstodamas į mokyklą, Maculevičiaus vardą.</i>	
1873–1883 m.	Mokslai Kauno gimnazijoje. (Šiai mokslo įstaigai 1989 m. kovo 22 d. buvo suteiktas Maironio vardas).	
1883 m.	Studijų pradžia Kijevo šv. Vladimiro imperatoriškojo universiteto Istorijos ir filologijos fakultete.	
1883 m. spalio 31 d.		Pirmoji publikacija laikraštyje <i>Novoje vremia (Naujas laikas)</i> .
1884 m. sausio 20 d.	Savo noru nutraukiamos studijos Kijevo universitete, nes ... <i>tiesiog nieko nebuvo pirmame kurse mokytis nei apie literatūrą, nei apie poeziją.</i>	
1884 m.	Ketverių metų trukmės studijų pradžia Kauno kunigų seminarijoje (Tuomet ji vadinosi Žemaičių Romos katalikų dvasinė seminarija).	
1885 m.		Pirmasis spaudoje – laikraštyje <i>Aušra</i> – publikuotas eilėraštis „Lietuvos vargas“. Poetas pasirašė Zvalionio slapyvardžiu.
1886 m. gruodžio 20 d.	Įstojo į dvasininkų luomą.	
1888 m.	Baigė mokslus Kaune ir pradėjo ketverių metų trukmės studijas Peterburgo imperatoriškoje Romos katalikų dvasinėje akademijoje.	Vasarą jaunas klierikas Jonas Maculevičius įteikė vyskupui Antanui Baranauskui savo poemos „Lietuva“ rankraštį.
1891 m. kovo mėn.		Pirmą kartą poetas po savo eilėraščių „Daina apie senovę“ pasirašė Maironio slapyvardžiu. Eilėraštis išspausdintas katalikiškame laikraštyje <i>Zemaičių ir Lietuvos apžvalga</i>
1891 m. birželio 24 d.	Vyskupo Antano Baranausko įšventintas į kunigus.	
1891 m.		Išleista pirmoji knyga (parašyta 1886 m.) „Apsakymai apie Lietuvos praeigą“ (originalus pavadinimas „Vistorija, arba Apsakymai apie Lietuvos praeigą“). Pasirašyta Stanyslovo Zanavyko slapyvardžiu.

1892 m.	Pabaigęs studijas Peterburge, įgijo teologijos magistro laipsnį.	
1892 m. rugpjūčio 12 d.	Kauno kunigų seminarijoje pradėjo dėstyti dogmatinę teologiją ir katekizmą.	
1894 m. pab.	Išvyko profesoriauti į Peterburgo imperatoriškąją Romos katalikų dvasinę akademiją, paskirtas inspektoriaus padėjėju. Į Kauną sugrįžo gyventi tik po 15 metų.	
1895 m.		Išleista pirmoji poezijos knyga „Pavasario balsai“ (Tilžėje, autoriaus St. Maironio lėšomis), kurioje išspausdinti ne tik eilėraščiai, poemos fragmentas, vertimas, bet ir libretas „Kame išganymas?“. Taip pat dienos šviesą išvydo ir pirmoji poema „Tarp skausmų į garbę“ (originalus pavadinimas „Terp skausmu į Garbę“). Ją poetas pasirašė St. Garnio slapyvardžiu ir būtent pastarąją laikė savo pirmąją kūrybos knygą.
1897 m.	Aplanko dvasiškas akademijas užsienyje – Romoje, Friburge, Insbruke.	
1898 m.	Paskirtas dvasišku tėvu. Šias pareigas ėjo iki 1900 m.	
1900 m.	Paskirtas akademijos inspektoriumi. Vyskupas K. Paltarokas prisiminimuose rašo: <...> <i>inspektorium paskirtas prof. Maculevičius. Jisai stengėsi visiems būti vienodas, tačiau savuosius – lietuvius – daugiau pagąsdindavo mokslo sunkumais; matomai, norėjo, kad lietuviai neleistų savęs pralenkti lenkams. Mes, ypač kauniečiai, visados gerai mokėmės, išskyrus, žinoma, vieną kitą... Bet naujas inspektorius, kadangi laikėsi rektoriaus, neįgijo populiarumo, bent mūsų kurse; vėliau susigyveno su studentais.</i> (Vysk. Kazimieras Paltarokas. <i>Gyvenimo bruožai. Lietuvių katalikų mokslo akademija, Vilnius, 2005, p. 63</i>).	
1902 m. gruodžio 4 d.	Metropolitas Boleslovas Klopotovskis suteikė Mogiliovo garbės kanauninko vardą.	Išleistas mokslinis darbas „Praelectiones de justitia et jure“ („Paskaitos apie teisingumą ir teisę“). Parašas: Joannes Matsulevicz; taip pat be autoriaus sutikimo pasirodė 2-asis knygos „Apsakymai apie Lietuvos praeigą“ leidimas.
1904 m. 1904 m. birželio 8 d.	Suteiktas teologijos daktaro laipsnis. Vyskupo Mečislovo Paliulionio paskirtas į Žemaičių kanauninkų kapitulą.	Pasirodė poema lenkų kalba „Z nad Biruty“. Knyga išleista Bruklina (JAV), <i>Žvaigždės</i> spaustuvėje. Autorius pasirašė – <i>Halinę z Połagi (Halina iš Palangos)</i> .

1905 m.		Anot poezijos knygos autoriaus, išleistas 3-asis papildytas ir pataisytas knygos „Pavasario Balsai ir Kur išganymas“ leidimas. Parašas – Maironis (J. M-lis). Kada ir kur pasirodė 2-asis leidimas, nežinoma.
1906 m.	Atmesta kandidatūra į Žemaičių vyskupus.	Išleistas 3-asis pataisytas knygos „Lietuvos istorija: su kunigaikščių paveikslais ir žemlapiu: [Ir trumpa Lietuvių rašliavos apžvalga]“ leidimas. Parašas: Maironis (Š. M-lis).
1907 m.	Žurnale <i>Draugija</i> paskelbtas kartu su A. Jakštu-Dambrausku ir P. Būčiu parengtas „Lietuvos krikščionių demokratų susivienijimo programos projektas“, kuris buvo parašytas jau 1905 m. pabaigoje.	Kaune išleista poema „Jaunoji Lietuva“ – antrasis kūrinio „Tarp skausmų į garbę“ variantas, nes pastarasis sulaukęs nemažai kritikos. Parašas: J. Maironis (M-lis). Poemos pabaigoje parašyta: „Pabaigiau Villa St.Charles Šveicarijoj 25 d. liepos 1907 m.“
1909 m.		Pasirodė dar viena Maironio knyga – <i>Nepersena pasaka ir smulkmenos</i> „Raseinių Magdė“. Knygos viršelio apačioje parašyta: <i>Kaina 10 auksinių. Griežtai draudžiama brangiau pardavinėti.</i>
1909 m. lapkričio mėn.	Paskirtas Kauno kunigų seminarijos rektoriumi. Šias pareigas ėjo iki savo mirties.	
1911 m. birželio 3 d.	Vyskupas Gasparas Cirtautas suteikė Žemaičių kapitulos prelato titulą.	Pradėta rašyti poema „Mūsų vargai“.
1912 m. spalio mėn.	Dalyvavo Kauno rinkimuose.	
1913 m.		Išleista poemos „Mūsų vargai“ pradžia. Kūrinys buvo perspausdintas iš literatūrinio žurnalo „Vaivorykštė“. Knygelę sudarė 19 puslapių. Taip pat pasirodė dar vienas papildytas ir pataisytas knygos „Pavasario Balsai“ ir „Kur išganymas“ leidimas.
1914 m. gegužės 26 d.	Paskirtas Dvasinio teismo pirmininku (oficiolu).	
1914 m. liepos 1 d.	Paskirtas laikinuoju vyskupystės valdytoju, tačiau ir antrą kartą buvo atmesta kandidatūra į Žemaičių vyskupus.	
1914 m. spalio 30 d. – 1915 m. pavasarį	Seminariją perkėlė į Vašuokėnų dvarą Troškūnų valsčiuje (ten persikėlė gyventi ir seminarijos rektorius), nes I pasaulinio karo metu seminarijos pastatus užėmė vokiečių kariuomenė ir pavertė juos karo ligonine.	Antrame aukšte Vašuokėnų dvare įsikūręs Maironis tęsė savo poemos „Mūsų vargai“ rašymą. Tuometinis kunigų seminarijos vicerektorius K. Paltarokas įamžino savo prisiminimuose faktą, kad Maironis <i>kokią dalį parašęs</i> duodavo jam paskaityti.
1915 m.	Persikraustyta gyventi į Krekenavą. Čia Maironis	Birželio mėnesį Vilniuje susibūrusi neprofesionalių

	susipažino su jauna klebonijos šeimininke Apolonija Petkaite, kuriai vėliau dedikuos du eilėraščius ir poemą „Mūsų vargai“ (jos vardas bei pavardė įrašyti kūrinio pradžioje akrostichu).	menininkų trupė, vadovaujama G. Landsbergio-Žemkalnio, pastatė spektaklį pagal Maironio kūrinį „Kame išganymas“.
1916 m.	Lietuvos delegatas Lozanos kongrese.	
1917 m. spalio 2-10 d.	Lietuvos delegatas antrojoje Berno konferencijoje.	
1918 m.	Lietuvai atgavus nepriklausomybę, iš Krekenavos sugrįžtama į Kauną.	Išleistas antrasis „Raseinių Magdės“ pataisytas leidimas.
1919 m.		Iš <i>Draugijos</i> atskiromis knygelėmis perspausdinti Maironio darbai: baladė <i>Čičinskas</i> ir straipsnis „Žemės savastis teologijos supratimu“.
1920 m.		Pasirodė 5-asis „Pavasario balsų“ leidimas, iliustruotas Maironio pažįstamų moterų portretais. Išleista poema „Mūsų vargai“ bei Tilžėje pasirodė antrasis „Jaunosios Lietuvos“ leidimas.
1921 m.		Pasirodė pirmoji draminės trilogijos dalis: „Kęstučio mirtis“. Taip pat – 3-asis pataisytas „Raseinių Magdės“ leidimas.
1921 m. rugsėjo 20 d.	Maironis parašė oficialų prašymą pakeisti jo pavardę Maculevičius į „dvilypę“ – Maironis-Mačiulis.	
1922 m.	Vasarį išrinktas Lietuvos universiteto Teologijos fakulteto dekanu (tačiau dar tą patį mėnesį atsisakė tų pareigų dėl per didelio darbo krūvio). Nuo kovo mėnesio paskirtas <i>ordinariu moralės teologijos profesoriumi</i> , o rudenį pripažintas Lietuvos universiteto Garbės profesoriumi.	
1923 m. rugsėjo 28 d.	Pirmoji lietuvių literatūros kurso paskaita Lietuvos universitete, Teologijos-filosofijos fakultete.	
1924 m. 1924 m. vasario 15 d.		2-asis poemos „Z nad Biruty“ leidimas. Knyga išleista Kaune, pasirašyta: Poemat przez Majronisa. Valstybiniame teatre įvyko spektaklio „Kęstučio mirtis“ premjera.
1925 m. 1925 m. vasario 15 d.		Išleista antroji draminės trilogijos dalis „Vytautas pas kryžiuočius“. Valstybiniame teatre įvyko spektaklio pagal šią Maironio dramą premjera. Spektaklis buvo suvaidintas 10 kartų (paskutinį – 1926 m. vasario 26 d.)
1926 m.		Maironis pradėjo leisti savo „Raštus“. Iki 1930-ųjų išleido 5

		tomus. 5-ajame buvo išspausdinta poeto parašyta „Trumpa visuotinės literatūros istorija“.
1928 m. gegužės 15 d.	Apdovanotas Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino 2-ojo laipsnio ordinu.	
1930 m. 1930 m. rugsėjo 7 d.		Išleista trečioji dramatinės trilogijos dalis „Didysis Vytautas – karalius“. Įvyko to paties pavadinimo spektaklio premjera, skirta Vytauto Didžiojo 500 metų jubiliejaus proga.
1931 m.	Popiežius suteikia Apaštališkojo protonotaro (<i>Protonotarii Apostolici supra numerum</i>) titulą. Tai – aukščiausiasis garbės prelatų vardas.	
1932 m. sausio 29 d.	Lietuvos universiteto Humanitarinių mokslų fakulteto taryba suteikė Jonui Maironiui-Mačiuliui literatūros garbės daktaro laipsnį.	
1932 m. gegužės 8 d.		Latvijoje (Jelgavoje) buvo suorganizuotas Maironio kūrybos vakaras, kuriame J. Tumas-Vaižgantas skaitė paskaitą, o poetas deklamavo savo eiles.
1932 m. birželio 28 d.	2 val. 30 min. nakties Jonas Mačiulis-Maironis mirė Kauno miesto ligoninėje. Birželio 30 d. iškilmingai palaidotas mauzoliejuje prie Kauno arkikatedros bazilikos.	